

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിഭ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രധസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിഭ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാഖ്യാട സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രധസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിഭവകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 43 D

പ്രശാന്തി സന്ദേശം ശായർ പോഡ്കാസ്റ്റ്
ഒയ് 1, 2023

വീട്ടു ജ്ഞാലികൾ, ഉറ്റ സംഹ്രണങ്ങൾ

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

വിശുദ്ധ വൈവിജ്ഞിൽ പറയുന്നു, “നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗ സാമ്രാജ്യം തേടുക, | ഓരോനും നിങ്ങളിലേക്ക് വനുചേരും.” ഈശ്വരനെ തേടുവിൻ, നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം ലഭിക്കും. ഈതാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. മുൻഗണന എപ്പോഴും ഈശ്വരനാവണം നൽകേണ്ടത്, മറ്റാർക്കു മലി.

മഹാഭാരതത്തിൽ,
പബ്യപാണ്ഡവർ
ഭഗവാൻ കൃഷ്ണ
നാണ് മുൻഗണന
കൊടുത്തത്.

അവർ ഒരിക്കലും അധികാരം, സന്ധത്, ധനം തുയുടെ പുറകെ ആയിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ, എല്ലാ ഈതിഹാസങ്ങളും, പുരാണങ്ങളും, എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും ശ്രമങ്ങളും നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് മറ്റു കാര്യങ്ങളുക്കാളിക്കം

ഇംഗ്ലീഷ് മുൻഗണന കൊടുക്കണമെന്നാണ്-പ്രത്യേകിച്ച് ഭാതികവസ്തുക്കളേക്കാളി കാം.

Sri Kondama Raju with Bhagawan Baba

വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, സത്യൻ പറയുമായിരുന്നു, അവിടുത്തെ അച്ഛനും അമ്മാവന്മാരും അവിടുത്തെ മുത്തച്ചുനായ കൊണ്ടമ്മരാജുവിനോട് പറയുമായിരുന്നുവേതെ, “വർഷത്തിൽ മുന്നു മാസം തങ്ങൾക്കൊപ്പം താമസിക്കുക!”

ഈ വാദം വയ്ക്കപ്പെട്ടത്, കൊണ്ടമ്മരാജുവിനും നാല്യ സഹോദരനാർക്കുമിടയിൽ സ്വത്ത് വീതംവയ്ക്കലിഞ്ഞ ഭാഗമായിട്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹം തന്റെ വീതം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് തനിക്ക് സത്യനെയല്ലാതെ മറ്റാനും തന്ന ഷയരായി വേണ്ടാ എന്നാണ്. താൻ ആവർത്തിക്കാം- മുത്തച്ചൻ കൂടുസത്തിൽ ഒരോഹരിക്ക് അവകാശമുന്നയിച്ചില്ല. തന്റെ സഹോദരനാർ അവരുടെ വീതം എടുത്തോടു, ബാബുയെ തന്റെ ഷയരായി നൽകണം എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷ. എത്ര വിശിഷ്ടമായ മാതൃകയാണിത്! സത്യൻ തനിക്കൊപ്പം ഉണ്ടാക്കിൽ, താനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഓരോനും തനിക്കുണ്ടാവും. അനു മുതൽക്ക് സത്യൻ അവിടുത്തെ മുത്തച്ചുനോപ്പമാണ് കഴിഞ്ഞത്, അദ്ദേഹം നല്ല പ്രായം ചെല്ലുന്നതുവരെ ജീവിച്ചു.

സത്യൻ പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമായിരുന്നു, “അദ്ദേഹം വലിയ ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു, അദ്ദേഹം എൻ്റെ ഉണ്മ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു!”

ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു വിവരണത്തിൽ, സത്യൻ ഒരു ദിവസം കൊണ്ടമ്മരാജു അവിടുന്നിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചത് വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. “അനുനിക്ക് 9 വയസ്സാൺ പ്രായം. ഞാൻ അകത്ത് അദ്ദേഹത്തിനായി പാചകം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാനോരുന്നല്ല പാചകക്കാരനാാണ്. മറ്റുള്ളവർ എൻ്റെ പക്കൽനിന്ന് പാചകവിധികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കതകടച്ചിട്ട് ‘സത്യാ, സത്യാ, സത്യാ!’ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് എൻ്റെ അടുത്തുവനു.

“അദ്ദേഹം എൻ്റെ രണ്ട് കൈകളും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. ‘ഈ അവിടുത്തെ പാദങ്ങളാണെന്ന് കരുതുക!’ അദ്ദേഹം മൃദുവായി തുടർന്നു, ‘എനിക്കൊരു ആശീര്വാദമുണ്ട്. എൻ്റെ മരണവേളയിൽ, അവിടുന്ന് എൻ്റെ വായിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചുതരണം!’ അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്ന് ഞാൻവാക്കു കൊടുത്തു! വരാനിരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ, സത്യൻ അവിടുത്തെ വാക്ക് പാലിച്ചതിന് ലോകം സാക്ഷിയായി.

രണ്ട് വസ്തുതകളാണിവിട: കൊണ്ടമ്മ റാജു ബാബയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീതമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, പിന്നെ അന്ത്യസമയം അടുക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് സ്വയം അടുത്തുണ്ടാവുമെന്ന് ബാബു അവിടുത്തെ മുത്തച്ചുന്ന് വാക്ക് കൊടുക്കുന്നത്.

Mr. Sesham Raju, Sathy's
elder brother

ഈ അടുത്ത ഘട്ടം ഇതാണ്. സത്യൻ പുട്ടപർത്തി എലിമെന്റ്രി സ്കൂളിൽനിന്ന് പാസ്സായി. അവിടുന്ന് ബോർഡ് മിഡിൽ സ്കൂളിൽ 1-ാം ഫോമിൽ ചേരുന്നതിനായി കമലാപുരത്തിന് പോയി, അവിടെ സ്വന്തം സഹോദരനുമൊത്ത് താമസം തുടങ്ങി.

ഈവിടെ, സുപ്രധാന വസ്തുത ഇതാണ്, എൻ്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ! സ്വാമി ഇതെല്ലാം വിവരിക്കുമ്പോൾ, ആ ആധിന്ദോ

രിയം മുഴുവനും, മുഴുവൻ ആശ്രക്കുട്ടവും, കരയാൻ തുടങ്ങി, കമലാപുരത്ത് സഹോദരൻ്റെ ഭവനത്തിൽ അവിടുന്ന് അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വാമിയുടെ വർണ്ണന കേട്ട കണ്ണിരോഴുക്കിക്കൊണ്ട്.

അത് വലിയൊരു വീടായിരുന്നു, ക്ഷേമകരമായ വീടുജോലികൾ മിക്കതും ചെറുപ്പക്കാരനായ ആ ഗ്രാമീണബാലൻ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായി. പിൽക്കാലത്ത്, അവിടുത്തെ കമലാപുരം ജീവിതത്തിലെ സ്കൂൾ ദിനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രപരവും ധാർമ്മികവുമായ സൂചനകൾ, തരിച്ചിരിക്കുന്ന സദസ്യർക്കു മുമ്പാകെ സത്യൻ, സായി ബാബയായി രേഖാ

ചിത്രങ്ങളായി വെളിപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരമാണ് വിവരിക്കുക! ഒരു വായി കേൾക്കു!

“അ വീടിൽ ഭാരിച്ച ജോലികളുണ്ടായിരുന്നു, അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് നേരേചോറ്റേ പഠിക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നില്ല. വെളുപ്പിന് ഞാൻ ഉണ്ടനാലുടെനെ, എനിക്ക് വലിയ ഒരു കലവു മെടുത്തുകൊണ്ട് വളരെ ദുരത്തുള്ള കൂൾൾ കനാലിൽ നിന്ന് കൂടിവെള്ളം കൊണ്ടുവരാനായി പോകണമായിരുന്നു. ഞാൻ വെള്ളം കൊണ്ടുവരുമ്പോഴേക്കും 9.00 മണിയാവും, സ്കൂളിൽ പോവാനുള്ള സമയമാണത്. ഈ രീതിയിൽ എൻ്റെ സമയം മുഴുവനും, കാലത്തും വെക്കിട്ടും, വെള്ളം കൊണ്ടുവരാനായി ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടു.”

“രാവിലെ 9.00 മണിക്ക് സ്കൂളിൽ പോവുന്നതിനു മുമ്പ്, ഞാൻ ‘അമ്പാളി’യാണ് പ്രഭാതഭക്ഷണമായി കഴിക്കുക, അത് തലേദിവസം രാത്രിയിൽ ബാക്കിവരുന്ന ‘സക്ടി’യാണ്-പഴ വേഹാർ ഉപ്പിം വെള്ളവും ചേർത്തത്. അക്കാലത്ത് പലഹാരങ്ങളാണും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തലേദിവസത്തെ ചോർ അച്ചാറു ചേർത്ത് കഴിക്കുകയായിരുന്നു പൊതുവായ ശീലം.” എന്നൊരു ദുരിതമായിരുന്നു അത്!

നമുക്ക് ഗുണപാദം പറിക്കുന്നതിനായി, അവിടുന്ന് ഒരു ചന്തയുടെ കാര്യം പറയാറുണ്ട്. അവിടുന്ന് ഈ രീതിയിലാണത് പറയാറുള്ളത്. ഇവിടെ നമുക്ക് കാണാനാവുന്നത്, കൂടുംബത്തിൽ യമാർത്ഥമായ അവസ്ഥ-സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി-വെളിപ്പെടുത്താതെ അവിടുന്ന് എപ്രകാരമാണ് കൂടുംബത്തിൽ അന്തര്ല്ല് കാത്തിരുന്നത് എന്നാണ്. എത്ര ബുദ്ധിപരമായാണ് അവിടുന്ന് ഇത് കൈകാര്യം ചെയ്തത്! ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാഭാഗം ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്.

സ്വാമി ഇപ്രകാരമാണ് സംസാരിക്കുന്നത്:

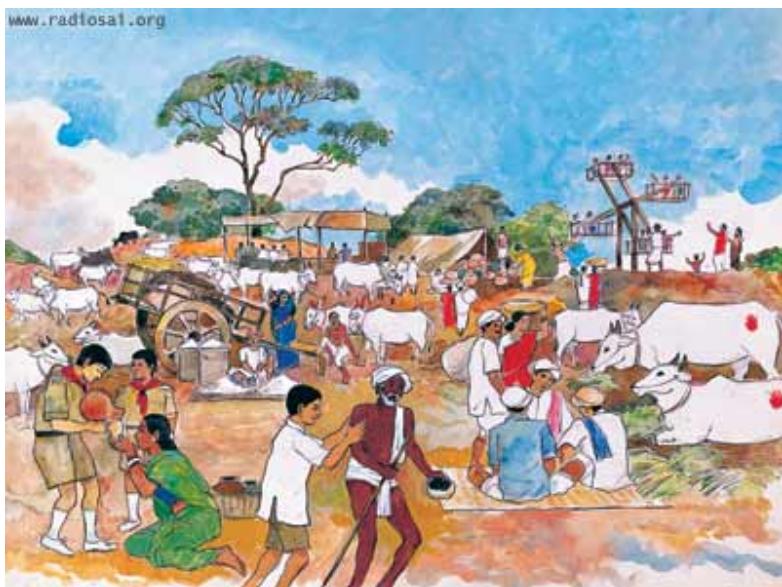
“കമലാപുരത്തിനും കടപ്പയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് ഓരോ കൊല്ലവും ഒരു മേള നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന് ‘പുഷ്പഗിരി

കരിബസവസ്ഥാമി ഡിസ്ട്രിക്ക് ബോർഡ് ഐഃ സ്കൂൾ(KDBHS)-ഇവിടെയാണ് സത്യൻ എതാനും മാസങ്ങൾ പറിച്ചത്

തിരുനാളു് എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. ആ പ്രദേശത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു മേളയായി അത് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു.

മേളയുടെ സമയം അടുത്തപ്പോൾ, തൈങ്ങളുടെ ഡീൽ മാറ്റുർ തൈങ്ങളെ എല്ലാവരെയും വിജിച്ചിട്ട്, തൈങ്ങൾ മേളയ്ക്ക് പോകണമെന്നും അവിടെ സാമുഹ്യസേവാ വാളന്തിയർമാരായി സേവ ചെയ്യണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. തൈങ്ങളെല്ലാവരും സ്കൂട്ടുകളായി ഇതിലേക്കായി നിർബന്ധപ്പൂർവ്വം എൻറോൾ ചെയ്യണമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തൈങ്ങളുടെ കൂശ് മുറിയിലേക്കു വനിട്ട്, തൈങ്ങളാരോരുത്തർക്കും ഇതിനായി ഒരു കാക്കി ഷർട്ടും, ഒരു ജോടി കാക്കി ട്രാസറുകൾ, ഒരു വശത്തായി വിസിൽ കെട്ടിയ ഒരു ബൈൽറ്റ് ഇതെയും വേണം എന്ന് അനുബന്ധം ചെയ്തു. ഓരാഴ്ചയ്ക്കുകൂടം തൈങ്ങൾ ഈ ശ്രദ്ധ ഒക്കെ ദൈവിയാക്കണമെന്ന് എന്ന് മുന്നറിയിപ്പും അദ്ദേഹം തന്നു. ഇത്തരത്തിൽ വേഷം ധരിക്കണമെന്നും മേളയിൽ സേവ ചെയ്യണമെന്നും ഉള്ള നിർദ്ദേശവും ലഭിച്ചു.

“തൈങ്ങളെല്ലാവരും അത്തര തിൽ ശ്രദ്ധ ചെയ്ത മേളയ്ക്ക് പോവുകയെന്നത് തീർച്ചയായും സന്ദേശകര മായ വാർത്തയായിരുന്നു. എന്നാൽ, അക്കാലത്ത് എൻ്റെ കൈവശം ഒരു പെസ പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.”

“എന്ന സ്കൂളിൽ ചേർത്തിട്ട് എൻ്റെ പിതാവ് എനിക്ക് 2

അണ തന്നിരുന്നു. അക്കാലത്ത് 2 അണയ്ക്ക് വലിയ മുല്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്തായാലും അതിനു മുമ്പുള്ള 6 മാസക്കാലം ആ തുകയാണ് താൻ ചെലവഴിച്ചത്. അതിനാൽ, എൻ്റെ കൈവശം ഒന്നും അവഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല.”

“താൻ കൂശ് ലീഡറിയിരുന്നതിനാൽ, മേളയ്ക്ക് പോകുന്നതിന് വീഴ്ച വനുകൂടായെന്ന് അധ്യാപകൻ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. താൻ അതിനാൽ പ്രതിസന്ധിലായി.”

“സ്കൂളിൽനിന്ന് മടങ്ങിയാലുടനെ താൻ എൻ്റെ അരയിൽ ഒരു ടവൽ കെട്ടി, സോഫ്റ്റ് വെള്ളവും ഉപയോഗിച്ച് എൻ്റെ ഈ ശ്രദ്ധ കഴുകിയിട്ടും. വിന്ന ഒരു ചെറിയ പാത

തതിൽ കത്തുന കുറച്ചു കരി ഇട്ട് എൻ്റെ ഡേസ് ഇസ്തിരിയിട്ടും. ഇതരത്തിൽ ഒരു കൊല്ലം മുഴുവനും ഞാൻ ഒരോറു സെറ്റ് തുണി കൊണ്ട് കഴിച്ചുകൂട്ടും.”

“വർഷം തീരുന്നതിനു മുമ്പേ വേഷം അങ്ങിങ്ക് പിഖിതതുടങ്ങി, സേഫ്റ്റി പിൻ വാങ്ങുന്ന തിന് എൻ്റെ കൈയിൽ കാശില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഡേസ് കുത്തിവയ്ക്കാൻ ഞാൻ നീം മുള്ള് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അത്തരം സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയിൽ എനിക്ക് പുതിയ ഡേസ് വാങ്ങിത്തരാൻ എൻ്റെ കുടുംബത്തിന് എങ്ങനെ കഴിയാനാണ്? എനിരുന്നാലും, ഇതോക്കെ പരസ്യമായാൽ അതെൻ്റെ കുടുംബത്തിന് മാനക്കേടാണ്.”

“ദത്തിരി ആലോച്ചിച്ച് ഞാനോരു പ്ലാനുണ്ടാക്കി. ടീച്ചർ അറിയാതെ പകരം മറ്റാരു വിദ്യാർത്ഥിയെ അയയ്ക്കുന്നതിന് ഞാൻ ശുപാർശ ചെയ്തു. ഞാനാ വിദ്യാർത്ഥിയോട് ഇതെക്കുറിച്ച് പറയുകയുണ്ടായി, സുഖമില്ലെന്ന നാട്യം അവനെ ബോധിപ്പിച്ചു.”

ഇത് നോക്കു! അവിടുന്ന് ഒന്നും രഹസ്യമാക്കി സുകഴിച്ചില്ല. അവിടുന്ന് കുടുംബത്തിൻ്റെ ദയനീയമായ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി തുറന്നു പറഞ്ഞു. ഒരോറു ഡേസ് കൊല്ലം മുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടിയത് എങ്ങനെയെന്ന്!

പിന്നെ അവിടുന്ന് അവിടുത്തെ സഹപാർക്കളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. “സ്കൂളിൽ എൻ്റെ അടുത്തായി ഇരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരാൾ എൻ്റെ രഹസ്യ പ്ലാൻ മനസ്സിലാക്കി, അവൻ ഒരു ധനികനായ മാന്യൻ എക്കപുത്രനായിരുന്നു. അവനു വേണ്ടതോക്കെ അവൻ്റെ പിതാവ് വാങ്ങും. തനിക്ക് സ്കൂള് ഡേസ് വളരെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് അവൻ സ്വന്തം പിതാവിനോടു പറഞ്ഞ് രണ്ടു ജോടി ഡേസ് വാങ്ങി. ഈ കൂട്ടി ഡേസുകളിലെന്ന് പായ്ക്ക് ചെയ്തു, ആ പായ്ക്കറ്റ് എൻ്റെ ഡേസ് കിലേക്ക് നിരക്കി വച്ചു!”

“ഞാൻ ഈന്നു വരെ ആരോടും ഈ സംഭവം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഞാൻ ഡേസ് കിലേക്കി നടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ, ഞാനാ പായ്ക്കറ്റ് കണ്ടിട്ട് അത് പുറത്തെടുത്തു. ആ പായ്ക്കറ്റിൽ അവൻ ഇപ്രകാരം ഒരു കുറിപ്പുഴുതി വച്ചിരുന്നു, ‘ഞാൻ നിന്റെ സഹോദരനെപ്പോലെയാണ്. നീ ഈ ഡേസ് വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ മരിക്കും-തന്നത്താൻ തീ കൊള്ളുത്തും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും വഴിക്ക് ജീവനോടുകൂം’.”

“ഞാനാ കുറിപ്പ് കീറിക്കളെന്നു, മറ്റാരു പേപ്പറിൽ എഴുതിവച്ചു, ‘നീ എനിക്ക് സഹോദര നെപ്പോലെയാണ്. നമ്മുടെ സൗഹ്യദം സ്ഥിരമായിരിക്കണം എന്ന് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെ കിൽ, ഈ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകളോന്നും പാടില്ല. അത് നമ്മുടെ ചങ്ങാത്തതെതു വഷളാ ക്കും. നീ ശരിക്കും എൻ്റെ സൗഹ്യദത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെക്കിൽ, ഭാതികനേട അങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാവരുത്. സ്നേഹം കൂട്ടിയാൽ മാത്രം മതി, കൂടുകെട്ട് പുരോഗമിക്കും!””.

“കുറിപ്പ് ഞാൻ അതെ ദൈസ്കിൽ വച്ചു. എൻ്റെ കൂടുകാരൻ അത് വായിച്ചിട്ട് ഒത്തിരി വേദനിച്ചു, എന്നാൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ ദ്രോഡ് തിരി ചുംകൊണ്ടുപോയി.”

ഭഗവാനും അവിടുന്നിനെ സ്നേഹിച്ചവരും തമിലുണ്ടായിരുന്ന ഉറ്റ ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവിടുന്ന് ദീർഘനേരം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. “ആൺകൂട്ടികൾ തൈങ്ങളുടെ വീടി ലേക്ക് വന്ന് അപേക്ഷിച്ചു, ‘സത്യാ, നീ വന്നില്ലെങ്കിൽ തൈങ്ങളും പോകുന്നില്ല. നിനെ കൂടാതെ തൈങ്ങൾ പോകുന്നില്ല!’

“ആൺകൂട്ടികൾ സ്കൂളിൽ വച്ചും ഇതുപോലെ അപേക്ഷിച്ചു. ഞാൻ പോയേ തീരു എന്ന സമർപ്പം വളരെയധികമായി! മേളു തുടങ്ങാൻ മുന്ന് ദിവസം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളു. അവസാന നിമിഷം വരെ, ഞാൻ മേളു യ്ക്ക് പോകുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ ആളുകളോട് പരിഞ്ഞിരുന്നത്. ആ മുന്നു ദിനങ്ങൾ അവധിദിനങ്ങളായി പ്രവ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, അപ്പോഴും ഞാൻ മേളയ്ക്ക് പോകുന്നുണ്ടെന്ന് ആളുകളോട് പരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ മുന്നു ദിവസം കൂട്ടികൾ പായ്ക്കു ചെയ്യുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു.”

“മേളയ്ക്ക് ശരിക്കും പോകേണ്ട സമയമെത്തി, കൂട്ടികൾ സ്വയം ഒരു ശ്രദ്ധയാത്രയ്ക്ക് ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു. അവർ എൻ്റെ വീടിലെത്തി. സ്വാമിക്ക് അവരുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാമായിരുന്നു. എന്നാണ് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് ഞാൻ ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. എനിക്ക് പനിയാണെന്ന് ഞാൻ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവർ കൂളം ഉടനെ കണ്ണുപിടിക്കും. അതുകൊണ്ട്, ഞാൻ വയറുവേദന അഭിനയിച്ച്, എണ്ണീൽക്കാനാവാ തത്തു പോലെ, തരങ്ങിക്കൊണ്ട് കിടന്നു!”

“എല്ലാ സ്കൗട്ടുകളും, അധ്യാപകനായ മെഹബുബ് വാനോഫ്പും, വീടിൽ വന്നു. അവരെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ കുറച്ചുകൂടി ഉരക്കെ, വേദനിക്കുന്ന ഒരുവൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, തെരഞ്ഞാൻ തുടങ്ങി. അധ്യാപകൻ എൻ്റെ കഷ്ടപ്പാടു കണ്ടിട്ട സഹതാപം തോന്തി. കുട്ടികൾ തിരക്കി, ‘സത്യൻ എവിടെ! അവനെന്തു ചെയ്യുകയാണ്?’ എനിക്ക് വയറുവേദനയാണെന്നും എന്നീൽക്കാനാവില്ലെന്നും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.”

അധ്യാപകൻ കുട്ടികളെ ശാസിച്ചു, “സത്യൻ സുവമായാൽ മതിയായിരുന്നു. അവനെ ശല്യപ്പെടുത്താതിരിക്ക്. അവൻ കിടക്കെട്ട്. നിങ്ങൾക്ക് പോകാം!”

“ആ രാത്രി അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു പോയി. അവർ പോയ ഉടനെ, വേദനയും സാവധാനം ശമിക്കാൻ തുടങ്ങി. എനിട്ട് വേദന പോയതായി ഞാൻ അതിശയിച്ചു, വീടിൽ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. എൻ്റെ വേദനയ്ക്ക് ശമനം ഉണ്ടായി എന്ന് വീടുകാർ പോലും വിശ്വസിച്ചു!”

അവിടുത്തെ സഹപാർികൾക്ക് അവിടുന്നിനോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ സംഭവം പറയുന്നത്, പിനെ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നമ്മൾ മുതിർന്നവർക്കും സുപ്രധാനമായ ഒരു ഗുണപാദവും, അതെതെന്നാൽ ബന്ധങ്ങളും സൗഹ്യങ്ങളും ഒരിക്കലും സാമ്പത്തിക വിനിമയങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ളവ ആകരുത് എന്ന്. സൗഹ്യം അഞ്ച്, അവ കേവലം സാമ്പത്തിക ബന്ധങ്ങളാണെങ്കിൽ, ഒരിക്കലും നീണ്ടുനിൽക്കില്ല. ഭൗതിക നേടങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ. സ്നേഹം കുട്ടിയാൽ മാത്രം മതി, സൗഹ്യം പുരോഗമിക്കും. എന്താരു ഗുണപാദമാണിത്! അവിടുനിന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട സഹായം നിരസിച്ചുകൊണ്ടാണ് സ്വാമി ഈ കാട്ടിത്തന്ത്.

ഈതേപോലെ, എൻ്റെ സുഹ്യത്തുക്കളേ, എൻ്റെ ആഴത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഈ മുല്യങ്ങളെ എടുത്തുകാട്ടുകയാണ്, ഓരോരുത്തരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരിക എന്നതാണ്—ശ്രോതാക്കളുടെയും ഓരോരുത്തരുടെയും, നമുക്ക് നമ്മുടെ കുട്ടികളെയും ഈതോക്കെ പരിപ്പിക്കാനാവും, നമ്മുടെ പരിചയക്കാർക്കിടയിൽ ഈ വിവരം പങ്കുവയ്ക്കാനാവും. നിങ്ങൾക്ക് നന്ദി. പിന്നീട് വീണ്ടും കാണാം! സായി രാം!

(തുടരും)

പ്രധാന അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പരിഭ്രാം: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)